

Ör systrarna i Alsike kloster

anne tar emot i Alsike kloster.

med systrarna Marianne och Ella, avlade sina första klosterlöften 1988 och de slutgiltiga 1995.

Syster Karin tvekar inte en sekund när jag frågar vad som var avgörande för hennes beslut att uttrycka sin tro på det sätt hon gör.

– Jesus blev svaret, säger hon med stadig blick.

– Jesu kärlek tvingade mig. Jag vet att många människor ryggar inför begreppet tvång, men jag drevs av en oemotståndlig inre övertygelse. Jag tog steget och har aldrig ångrat mitt ställningstagande.

Syster Marianne instämmer till fullo. Med stolthet visar systrarna upp den släta förlovningsring i guld som båda bär på höger hand.

– Vi är förlovade med Kristus, säger de som den självklaraste sak i världen.

Jag blir nyfiken på att förstå systrarnas engagemang på ett djupare plan och syster Marianne säger:

– Det är egentligen bara i Sverige som det är ovanligt med nunnor och munkar. Om man reser till katolska länder ska man finna att det är betydligt vanligare att någon familjemedlem valt den här livsbanan. I Sverige har klosterverksamhet varit förbjuden ända sedan reformationen på 1500-talet fram till så sent som 1950. Vi har alltså ingen färsk klostertradition att falla tillbaka på. Däremot är det en gammal klostertradition att vara socialt aktiv.

Syster Karin fyller i:

– För mig var det egentligen ganska opraktiskt att bli nunna, eftersom jag ursprungligen ville ägna mitt liv åt musiken. Men när Gud kallade valde jag att lyssna till hans röst och följa min inre övertygelse. Gud har skapat oss människor med en fri vilja vilket ibland ställer oss inför vissa prövningar. På 1970-talet var solidaritet ett begrepp som präglade samhället och det politiska medvetandet. I dag är det utbytt mot lojalitet men jag tycker att ordet solidaritet har en vidare och djupare innebörd.

Saknade mångfalden

Syster Marianne växte upp i ett Sverige som i mitten av 1900-talet var "vitt". Det fanns väldigt få invandrare, eller utlänningar i vårt land. När hon, efter att ha levt på olika håll i världen kom tillbaka till sitt fosterland konstaterade hon att hon saknade atmosfären i till exempel Londons tunnelbana, där människor från alla världens hörn, med olika kulturell bakgrund, trängdes och ändå kom bra överens.

– Hur ska jag stå ut med ett Sverige som saknar

Liten eller stor, alla är välkomna hos nunnorna i klostret.

influenser från andra kulturer?, var hennes reflektion.

Syster Marianne citerar en socialchef från Södertälje som var djupt engagerad i flyktingfrågor: "Jag arbetar inte för flyktingar, jag arbetar för Sveriges själ".

Det är sådana intryck som har lett syster Marianne till de insikter som präglar hennes livsgärning.

Syster Karin håller med.

– Vi fördömer hedersmord här i vårt land, men skickar utan att blinka tillbaka människor till miljöer där de tveklöst riskerar att bli utsatta för till exempel hedersmord eller andra övergrepp. Det är onekligen så att många papperslösa flyktingar som kommer till vårt land anför som skäl för sin asylansökan en berättelse som, efter granskning, visar sig inte stämma överens med sanningen. De framför bara den version som människosmugglaren har gett dem, i syfte att öka möjligheterna att få uppehållstillstånd. Det egentliga skälet, den verkliga sanningen, är oftast mycket värre. Men i regeringens hantering av ett flyktingärende, ett enskilt människöde, spelar partipolitik, handelspolitik och utrikespolitik rent allmänt en viktig roll.

Människovärdet i skymundan

Det är den verkligheten som Helgeandsordens medlemmar på Alsike kloster lever i och syster Karins bestämda uppfattning, som grundar sig på lång erfarenhet, är att ingen människa lämnar sitt hemland utan orsak. Svenska myndigheter "tvär sina händer" och skickar tillbaka människor i behov av skydd utan tillräcklig granskning av vilket öde som i praktiken väntar den enskilde när hon/han återvänder till hemlandet. För att uppfylla kriterierna för flyktingsstatus och uppehållstillstånd kräver svenska staten, generellt sett, att det är en annan stat som utövar förtryck-

Klostret har gjort sig känt för att ta emot flyktingar som behöver en fristad.

et. Begreppet skyddsbehov väger alldeles för lätt i bedömningen av det enskilda ärendet.

Syster Karin ger som ett konkret, självupplevt exempel; En muslimsk kvinna som mot sin familjs vilja ingått äktenskap med en kristen man. Kvinnans familj riktar dödshot mot mannen och paret tvingas fly sitt eget land för att kunna leva tillsammans. I det här fallet förmår staten som paret härstammar ifrån alltså inte att skydda sina egna medborgare. Att fritt få välja livspartner/religion är en självklarhet i vårt eget land. Dessvärre delar inte alla länder och kulturer vår rättsyn.

Människovärdet, som det i det här fallet handlar om, har enligt syster Karin och syster Marianne kommit i skymundan till förmån för ordet välfärd.

Vad är välfärd egentligen, frågar de sig? Är det att rent ekonomiskt ha råd att skaffa sig så mycket som möjligt av de ägodelar som det kommersiella samhället erbjuder? Eller finns det en djupare definition av begreppet?

Alsike kloster tar ibland emot konfirmander. Ett väsentligt budskap som systrarna har försökt förmedla till ungdomarna är att oavsett vilka ekonomiska förutsättningar olika familjer har, så har varje ung människa rätt att kräva tid och engagemang av sina föräldrar.

Systrarna avslutar sin berättelse med att deklarerar att en stark drivkraft bakom deras engagemang är känslan av frihet. De är befriade från de omänskliga krav som det moderna, världsliga samhället ställer på människor i form av materiell status och osunda värderingar. Jesu kärlek tvingade dem att välja denna livsbana, men de har gjort det av egen fri vilja och en stark inre övertygelse.

Jesus blev svaret.

**Text: Göran Danielsson Hjertstedt
Foto: Gunnar Henriksson**

Syster Karin har med sig en stor labrador.